

Sygn. akt V GC 2048/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku Wydział V Gospodarczy

w osobie: Przewodniczący: SSR Anna Brzoza

Protokolant: Joanna Kunkowska

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2015 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w M.

przeciwko K. Z.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. Z. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w M. kwotę 30.000 zł (trzydzieści tysięcy złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 listopada 2012 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego K. Z. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w M. kwotę 2.117 zł (dwa tysiące sto siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od pozwanego K. Z. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych 00/100) tytułem brakującej części kosztów sądowych.

Sygn. akt V GC 2048/13

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w M. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. Z. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) kwoty 30.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 listopada 2012 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powód swoje roszczenie wywodził z zawartej z pozwanym umowy sprzedaży betonu towarowego B25 (po zmianie oznaczenia C20/25) K-4. Pozwany nie uregulował częściowo ceny i zalega z zapłatą kwoty 30.000 zł. Pomimo wezwania do dobrowolnej zapłaty w/w należność w dalszym ciągu nie została uregulowana.

Nadto powód domagał się zasądzenia odsetek od kwoty dochodzonej pozwem od dnia 18 listopada 2012 roku, tj. od daty wystawienia i upływu terminu płatności faktury VAT nr (...).

W dniu 16 maja 2013 roku w sprawie o sygn. akt VI GNC 862/13 Starszy Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku wydał nakaz zapłaty, w którym w całości uwzględnił żądanie pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany K. Z. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu przyznał, że strony łączyła umowa sprzedaży i powód wykonał ciężące na nim zobowiązanie. Jednocześnie podniósł, że dostarczony przez niego towar posiadał wady, zmniejszające jego przydatność do umówionego użytku.

Postanowieniem z dnia 25 września 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GC 485/13 Sąd Rejonowy w Słupsku stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Gdańsk-Północ w Gdańsku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 października 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w M. oraz K. Z. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) zawarli umowę sprzedaży betonu towarowego B25 (po zmianie oznaczenia C20/25) K-4 w ilości 231.000 m². (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w M. wykonała ciężące na niej zobowiązanie jako sprzedawcy i wydała K. Z. sprzedany towar. Jednocześnie wystawiła fakturę VAT nr (...) z dnia 18 listopada 2012 roku na kwotę 69.611,85 zł.

okoliczność bezsporna, a nadto dowód: odpis KRS powoda k. 8 – 14, wypis z (...) pozwanego k. 15, faktura VAT nr (...) z dnia 18 października 2012 roku k. 16,

K. Z. w dniu 3 grudnia 2012 roku dokonał częściowej zapłaty w/w faktury, wpłacając na rachunek bankowy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w M. kwotę 39.611,85 zł.

okoliczność bezsporna, a nadto dowód: przelew bankowy z dnia 3 grudnia 2012 roku k. 17

K. Z. nie uregulował ceny w pełnej wysokości, ponieważ na powierzchni parkingowej, którą wykonano z betonu dostarczonego przez powoda stwierdzono luszczenie się, wykwyty i powstawanie ubytków do głębokości 1,5 cm. Wady te powstały w terminie 6 tygodni po zrobieniu wylewki.

dowód : protokół odbioru robót z dnia 10 stycznia 2013 roku k., zeznania świadka M. B. (1) k. 124 - 125, zeznania świadka L. P. k. 125 - 126, zeznania świadka Z. L. k. 126 - 127,

Pozwany poinformował powoda o występujących wadach w nawierzchni betonowej i przesłał protokół odbioru. W odpowiedzi powód wskazał pismem z dnia 4 lutego 2013 r., że w jego ocenie wykonawca nie dochował zasad należytej pielęgnacji betonu a nadto, że pozwany winien zamówić beton wodoodporny.

dowód : dowód nadania listu poleconego k. 62, odpowiedź powoda k. 64., zeznania świadka M. B. (1) k. 124 - 125, zeznania świadka L. P. k. 125 - 126, zeznania świadka Z. L. k. 126 - 127,

Pismem z dnia 4 lutego 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w M. wezwał K. Z. do dobrowolnego uregulowania faktury. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

dowód : pismo z dnia 4 lutego 2013 roku k. 64 – 65,

Pismem z dnia 10 czerwca 2013 r. pozwany złożył powodowi oświadczenie o odstąpieniu od umowy potwierdzonej fakturą Vat nr (...) r. w całości

dowód : pismo 10 czerwca 2013 r. wraz z dowodem nadania k.67

Z opinii instytutu naukowo-badawczego wynika, że zastosowanie betonu klasy C 20/25 jako nawierzchni narażonej na działanie czynników atmosferycznych jest nieprawidłowe. W przypadku takiej inwestycji powinna zostać zastosowana mieszanka betonowa o klasie minimum C 30/37 XF2, (F-150) na kruszywie o maksymalnym wymiarze ziaren 16

mm. Wady, które powstały w nawierzchni betonu cementowego mogły powstać na skutek nieprawidłowego doboru mieszanki betonowej C 20/25 jak również niskiej wytrzymałości osycalającej w klasie C 12/15 w początkowym stadium użytkowania. Zastosowanie nieprawidłowej klasy betonu mogło przyczynić się do zniszczenia warstwy górnej nawierzchni z betonu cementowego narażonego na oddziaływanie czynników atmosferycznych jak również eksploatacji przez jej użytkowanie. Ujawnienie się wad mogło mieć także związek z nieprawidłowym „zacieraniem powierzchni z betonu” Nie sposób jednoznacznie wskazać co było przyczyną wad ujawnionych w powierzchni betonowej.

dowód : opinia instytutu naukowo-badawczego k. 180 - 181

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe ustalenia faktyczne Sąd poczynił przede wszystkim w oparciu o dokumenty prywatne przedłożone przez strony, których wiarygodność, co do zasady, nie była w toku postępowania kwestionowana, a zatem Sąd nie miał podstaw do ich kwestionowania. Wskazywały one na związanie stron umową sprzedaży oraz zaświadczały wysokość dochodzonego przez powoda roszczenia.

Sąd uznał, przy tym, że ograniczony walor dowodowy ma dokument Świadcstwo Badania nr 38/ (...)/13. Jak słusznie wskazała to strona powodowa przedmiotowe świadectwo powstało bez jego udziału, było dokumentem prywatnym opracowanym na zlecenie drugiej strony procesu. Powód nie był obecny przy dokonywaniu pomiarów i nie mógł zweryfikować ich prawdziwości. Również biegły składający uzupełniającą opinię ustną w sprawie nie był w stanie potwierdzić rzetelności dokumentu i prawdziwości płynących z niego wniosków

Za polegające na prawdzie Sąd uznał zeznania M. B. (2), gdyż były one spójne, rzeczowe i logiczne. Świadek z całą stanowczością zeznał, że pozwany zamówił beton B25 bez dodatkowego wskazania wodoszczelności i mrozoodporności. Przedmiotowa okoliczność miała odzwierciedlenie w fakturze VAT nr (...) oraz deklaracji zgodności, a tym samym brak było podstaw do odmowy jego depozycjom waloru wiarygodności.

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadków M. B. (1), L. P., P. L. i S. H. aczkolwiek były one relewantne dla poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Świadkowie szczegółowo omówili w jaki sposób odbyło się wylanie betonu, jednak okoliczność ta nie miała znaczenia dla oceny zasadności roszczenia zgłoszonego przez powoda. Istota sporu sprowadzała się bowiem do ustalenia czy użyta klasa betonu umożliwiała wykonanie prac konstrukcyjnych przeprowadzonych przez pozwanego i czy dostarczony beton posiadał wady, które doprowadziły do ujawniania się na powierzchni betonowej łuszczenia, wykwitów i powstawania ubytków do głębokości 1,5 cm. . Nadto przedmiotowi świadkowie nie posiadali wiedzy odnośnie tego jaki rodzaj betonu został zamówiony. Każdy z nich twierdził, że był to B25 jednak nie potrafili oni wskazać czy posiadał on dodatkowe oznaczenie wskazujące na jego mrozoodporność czy wodoszczelność. W związku z powyższym Sąd nie czynił ustaleń w niniejszej sprawie w oparciu o depozycje rzeczowych świadków.

Sąd odmówił wiary zeznaniom świadka Z. L., który z ramienia wykonawcy nadzorował prace, w zakresie w którym zeznał on, że zamawiał beton B 25 z uszczelniaczem W. Okoliczności tej nie potwierdziły żadne inne dowody w sprawie a świadek M. B. (2) zaprzeczył tym twierdzeniom

Sąd dał w pełni wiarę opiniom instytutu naukowo-badawczego, a także ustnej opinii uzupełniającej T. S. - współtwórcy ekspertyzy złożonej przez instytut albowiem zostały one sporządzone przez osoby posiadające w tym zakresie wiadomości specjalne, zgodnie z ich doświadczeniem zawodowym, a wnioski z nich płynące były spójne, rzeczowe i logiczne. Tym samym brak było podstaw do odmowy im waloru wiarygodności. Wskazać należy, przy tym, że mimo kwestionowania wniosków tejże opinii(i opinii uzupełniającej)) przez powoda, Sąd nie znalazł przyczyn dla których koniecznym byłoby powoływanie w sprawie innego biegłego lub też sporządzanie kolejnej opinii uzupełniającej. Nadto wbrew sugestiom strony powodowej instytut w swej opinii nie wskazał, że strona powodowa dostarczyła beton klasy C12/15. Z treści opinii wynikało, że był to beton w klasie zamawianej przez pozwanego tj. C 20/25 i że była to klasa nieprawidłowo dobrana do rodzaju wykonywanych prac Z treści opinii wynikało także, że badania organoleptyczne

potwierdziły dostarczenie przez powoda betonu C 20/25. Świadczenie Badania nr 38/ (...) /13 wskazuje jedynie na uzyskanie niskiej wytrzymałości użytego betonu oscylującej w klasie C 12/15 w czasie, w którym beton winien już wykazywać wytrzymałość dla zamówionej klasy. Jak wskazano to już w uzasadnieniu przedmiotowe świadectwo wydane zostało na podstawie badań przeprowadzonych zarówno bez obecności powoda jak i biegłego. Co więcej pozwany po otrzymaniu świadectwa nie kwestionował jakości dostarczonego betonu. Powyższe, co do zasady, nie ma jednak większego znaczenia w sprawie, skoro podstawowy wniosek jaki można wyprowadzić z opinii jest taki, że klasa betonu zamówiona przez pozwanego nie była klasą odpowiednią dla rodzaju wykonywanych przez pozwanego prac i że nie sposób jednoznacznie ustalić, jakie były przyczyny występowania wad na powierzchni betonowej oraz czy wady te istotnie tkwiły w dostarczonym przez powoda betonie.

Przechodząc do oceny merytorycznej zgłoszonego powództwa, wskazać należy, iż zasługiwało ono na uwzględnienie w całości.

Powód wywodził swoje roszczenie z łączącej strony umowy sprzedaży. W myśl art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W niniejszej sprawie powód wykonał ciążące na nim zobowiązanie i dostarczył pozwanemu umówiony towar, tj. beton B25 (C 20/25) K-4. Pozwany natomiast jedynie częściowo uregulował z tego tytułu cenę. W/w okoliczności były w toku postępowania bezsporne.

Istota sporu sprowadzała się natomiast do ustalenia czy dostarczony towar miał wady, a zatem czy pozwany mógł skutecznie od umowy odstąpić, bądź też domagać się obniżenia ceny.

Przedmiotowe ustalenia Sąd poczynił w oparciu o fakturę VAT nr (...) oraz dokumenty dostawy towaru. Z w/w dokumentów wynika wbrew twierdzeniom pozwanego, iż zamówił on beton o nr C 20/25 K-4 bez oznaczenia W-8, który miał wskazywać na odpowiednią klasę jego wodoszczelności i mrozoodporności. Ich treść wskazuje, że K. Z. zamówił beton najniższej klasy wytrzymałości, który może być wykorzystany w budownictwie mieszkaniowym. Pozwany natomiast posłużył się nim w budownictwie drogowym do budowy placu manewrowego na otwartym powietrzu w konsekwencji czego nie spełniał on w należyty sposób swojego przeznaczenia. Jednocześnie pozwany nie zaoferował na tę okoliczność dowodów przeciwnych, z których miałyby wynikać, że zamówił beton mrozoodporny i wodoszczelny. Do akt sprawy nie przedstawiono pisemnego zamówienia a świadek B. stanowczo wskazał, że pozwany nie zamawiał betonu ze wskazaniem konkretnych parametrów wodoszczelności. Z przedłożonej deklaracji zgodności w rubryce mrozoodporność i wodoszczelność widnieje minus, co oznacza, iż towar nie posiada takich cech. W związku z powyższym należało przyjąć, iż K. Z. zamówił beton o klasie C 20/25 K-4 bez oznaczenia W-8.

W dalszej kolejności zdaniem Sądu należało ustalić jak dobór użytego materiału wpłynął na realizację zaplanowanej inwestycji. Przedmiotowe ustalenia Sąd poczynił w oparciu o opinię instytutu naukowo-badawczego, z której wynikało, że wady, które powstały w nawierzchni betonu cementowego mogły być spowodowane nieprawidłowym doбором mieszanki betonowej C 20/25 jak również niską jego wytrzymałością oscylującą w klasie C 12/15 w początkowym stadium użytkowania. Zastosowanie nieprawidłowej klasy betonu mogło, zatem przyczynić się do zniszczenia warstwy górnej nawierzchni z betonu cementowego narażonego na oddziaływanie czynników atmosferycznych jak również eksploatacji przez jej użytkowanie. Do powstania ujawnionych wad przyczynić się mogło także niewłaściwe zacieranie wylanego betonu. Biegły nie był, przy tym, w stanie wskazać jednoznacznej przyczyny dla której ujawniły się wady.

W tym miejscu wskazać należy, że to na pozwanym jako kupującym ciążył zarówno obowiązek zakupu betonu, który będzie odpowiadał planowanej przez niego inwestycji, jak i obowiązek wykazania, że wady ujawniły się w związku z wadliwością betonu. Zdaniem Sądu obowiązkowi owemu strona pozwana nie sprostała. Po pierwsze bowiem, nie sposób wykluczyć, że spękania, łuszczenie się wykwity i powstawanie ubytków nawierzchni betonowej spowodowane było użyciem takiej klasy betonu, która nie nadawała się do użycia w celu w jakim został wykorzystana. Po wtóre

zaś, na podstawie zaoferowanych dowodów, nie sposób ustalić, że przyczyną powstania tych wad były wady tkwiące w dostarczonym betonie.

Powyższe rozważania prowadzą do konkluzji, że pozwany nie mógł skutecznie odstąpić od umowy na podstawie art. 560 § 1 k.c. W myśl powołanego przepisu jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. W niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki do odstąpienia od umowy, albowiem nie można rozpatrywać dostarczonego przez powoda towaru w kontekście towaru wadliwego. Pozwany nie wykazał, bowiem, że dostarczony towar obciążony wadami.

Tym samym w ocenie Sądu oświadczenie o odstąpieniu od umowy złożone przez pozwanego było bezskuteczne.

Mając powyższe na uwadze, działając na podstawie art. 535 § 1 k.c. Sąd uwzględnił powództwo w całości.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 18 listopada 2012 roku, uznając iż w dniu wystawienia przez powoda faktury VAT nr (...) jego roszczenie stało się wymagalne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi w całości pozwanego jako stronę przegrywającą proces. Na w/w koszty składała się opłata od pozwu w kwocie 1.500 zł, koszty związane z dopuszczeniem dowodu z opinii biegłego w kwocie 1.476 zł, a do kwoty 1.200 zł tymczasowo poniesione przez powoda, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego powoda przez profesjonalnego pełnomocnika ustalone w oparciu o treść § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez obrońcę z urzędu w kwocie 600 zł.

Notatka Urzędowa

Uzasadnienie sporządzono z datą 21 lipiec 2015 r. Z tą też datą złożono w sekretariacie Wydziału.

Zarządzenie: Odnotować w kontrolce uzasadnień

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego